

1.«Ένας κόσμος που χάθηκε»

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Ένα... μεγάλο παιδί θυμάται με νοσταλγία τα χρόνια της νιότης του. Θυμάται το σχολείο του, τους δασκάλους του και τους καθηγητές του. Θυμάται τους συμμαθητές του. Το ίδιο παιδί θυμάται και τα παιχνίδια των χρόνων εκείνων, παιχνίδια απλά και δημιουργικά, που στήνονταν εκ των «ενόντων» και δεν κόστιζαν δραχμή. Θυμάται και όλα όσα γίνονταν στη μικρή κοινωνία του χωριού του και τους πρωταγωνιστές τους. Θυμάται και τον παππού που πήγαινε να αγιάσει τα χωράφια, τη γιαγιά που πήγαινε φορτωμένη με λουλούδια στην εκκλησία και όλους τους ανθρώπους της γειτονιάς του που έστηναν ασίδα για να περάσει ο Επιτάφιος. Θυμάται και τι δεν θυμάται... Βλέπετε πως όλα έρχονται και παρέρχονται, αλλά οι μνήμες των παιδικών μας χρόνων δεν χάνονται με τίποτα, γιατί αποτελούν τα πρωτοσέλιδα του βιβλίου της ζωής.